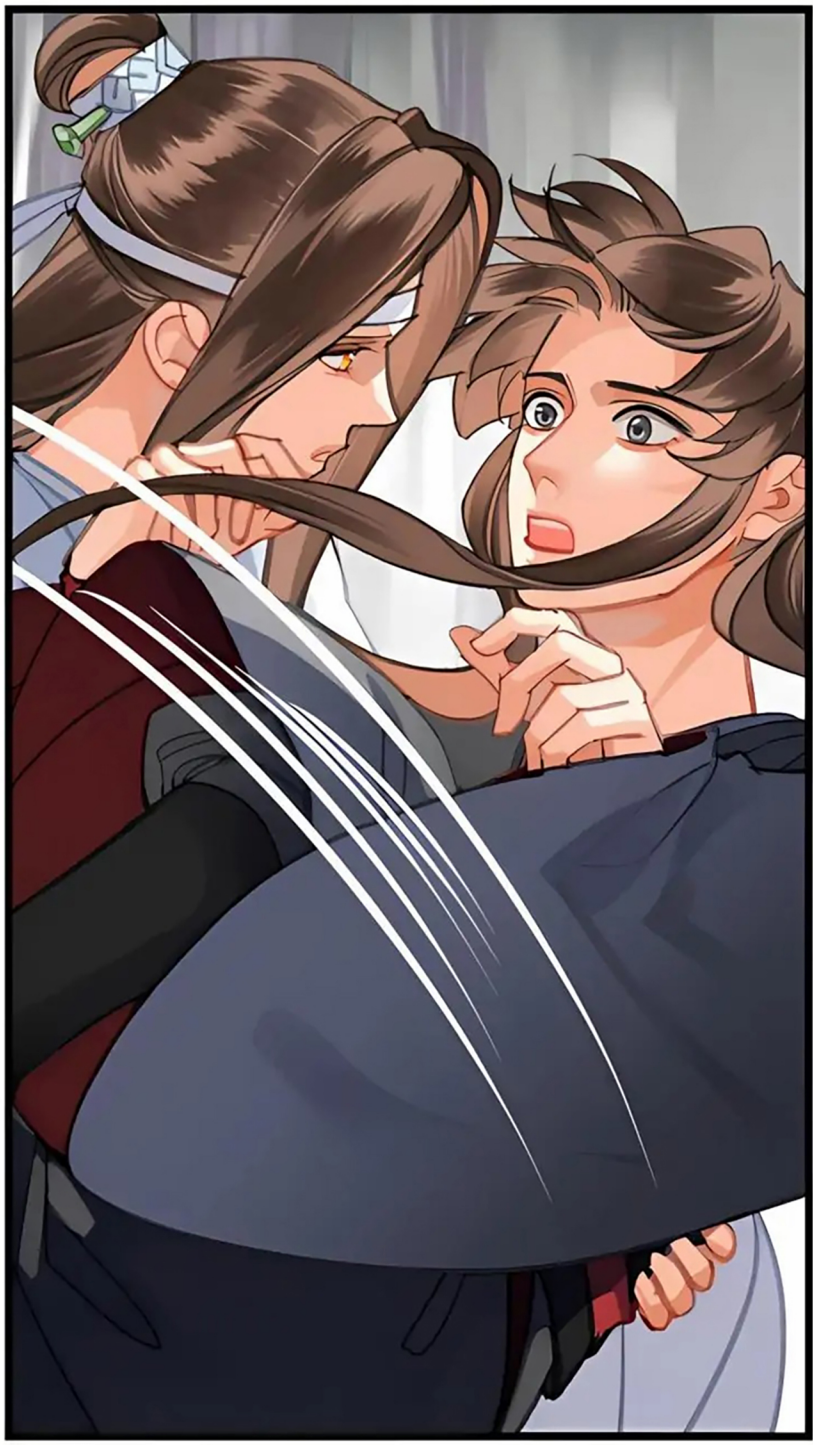

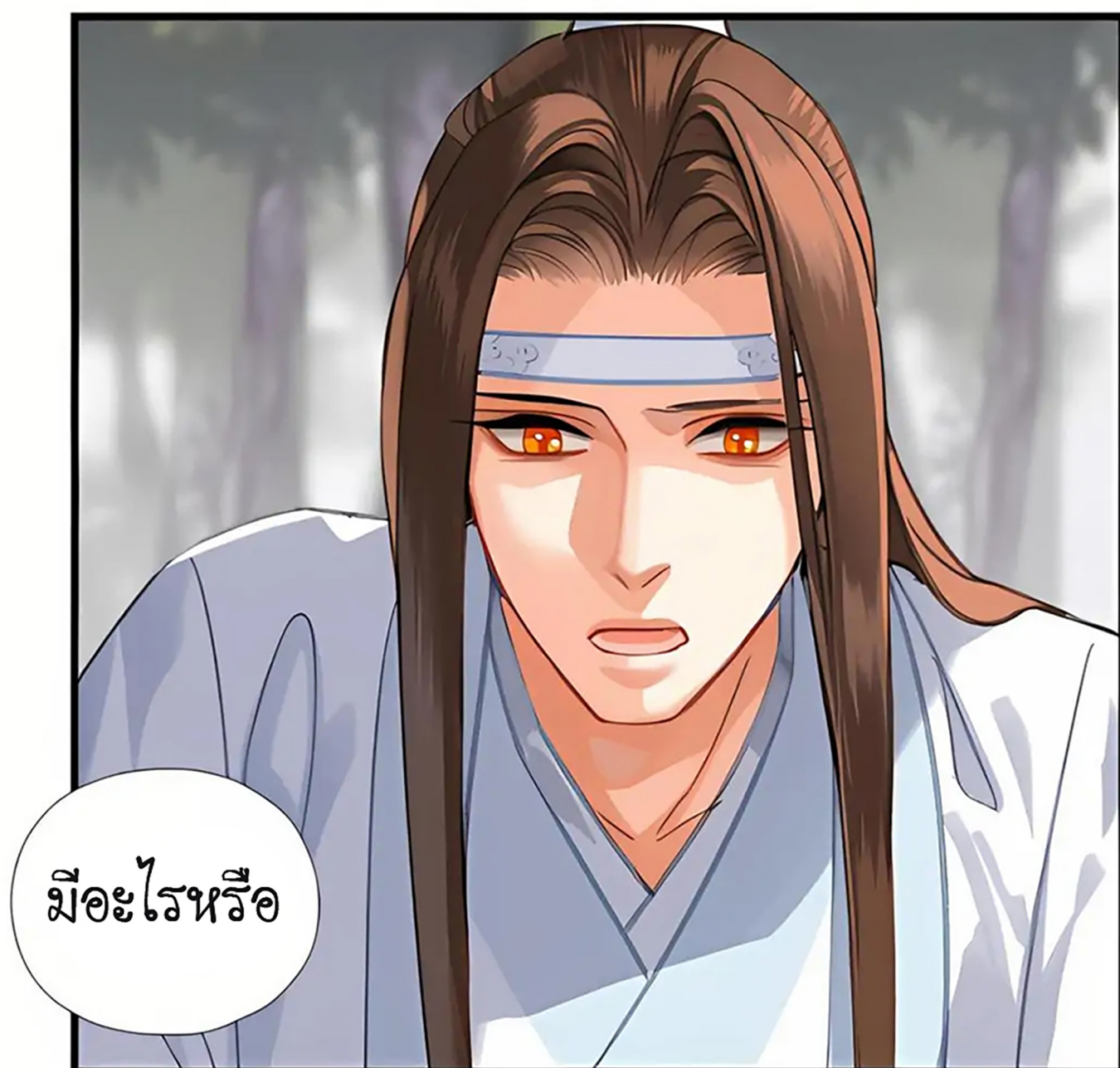

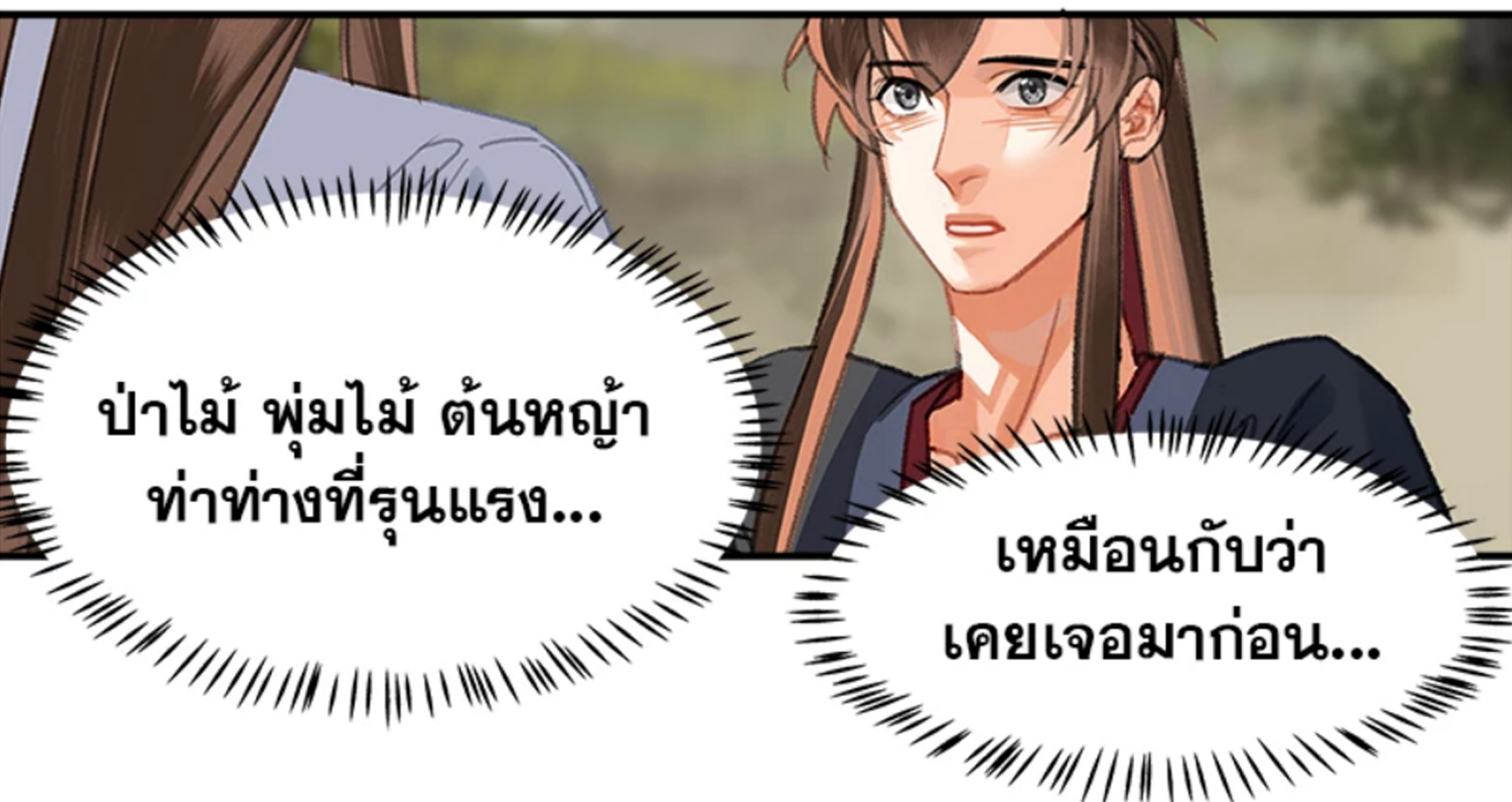
เดี๋ยว

เดี๋ยว!!!

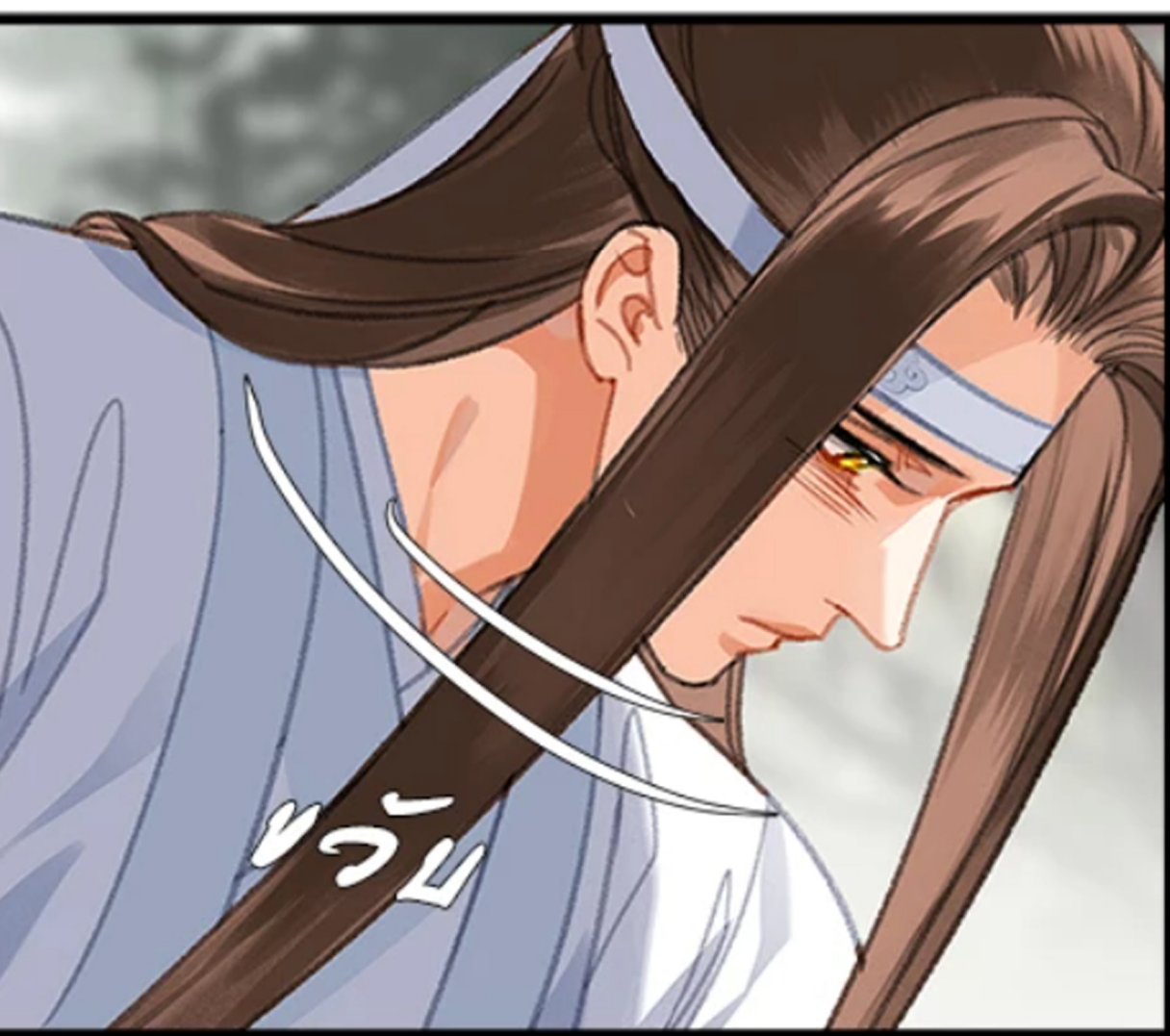
มีอะไรหรือ

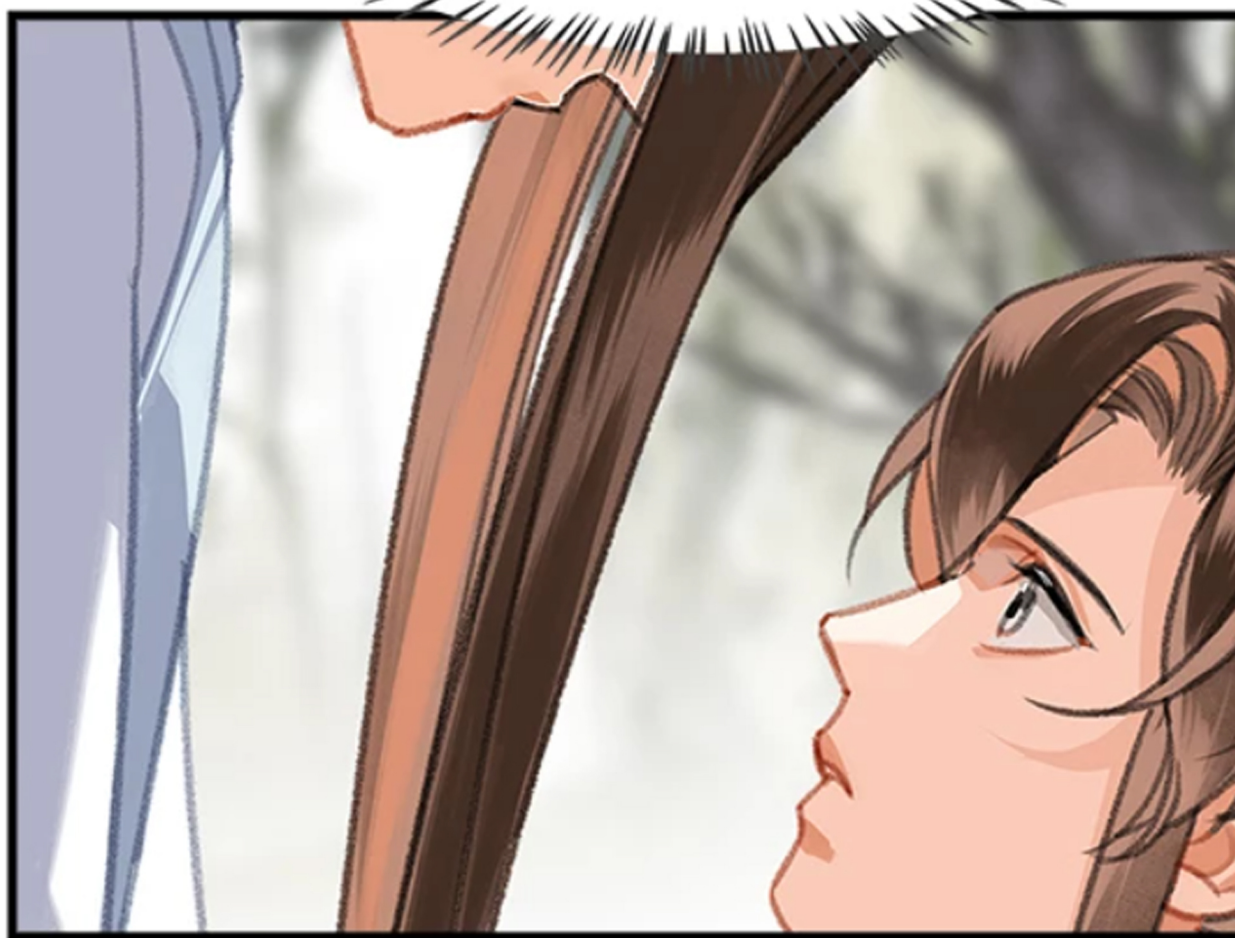
ป่าไม้ พุ่มไม้ ต้นหญ้า
ทำท่างที่รุนแรง...

เหมือนกับว่า
เคยเจอมาก่อน...

งานประลองเขาไปเฟิง
ที่ข้าปิดตาตอนนั้น
หลานจ้าน เจ้า...?

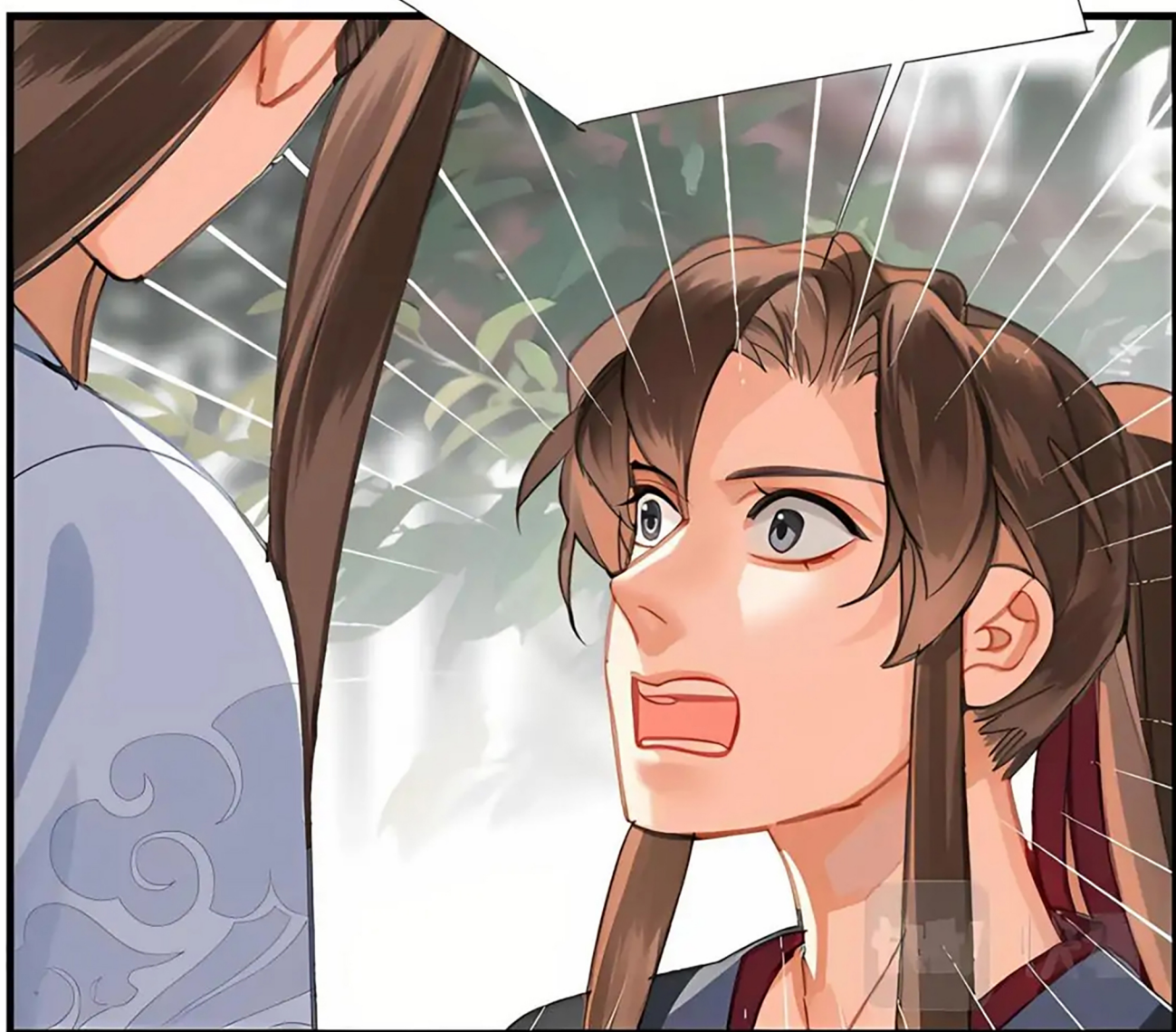

จู่ๆ ข้าก็รู้สึก...

เฮ้...เป็นเจ้าจริงๆด้วย

ข้า....

หลานจ้าน ดูไม่ออก
เลยนะเนี่ย ว่าเจ้าจะทำ
เรื่องแบบนี้เป็นด้วย

เจ้าคิดอะไรกับข้า
ตั้งแต่ตอนนั้นแล้ววี่

ตอนนั้น ข้า
รู้ตัวว่าทำผิด

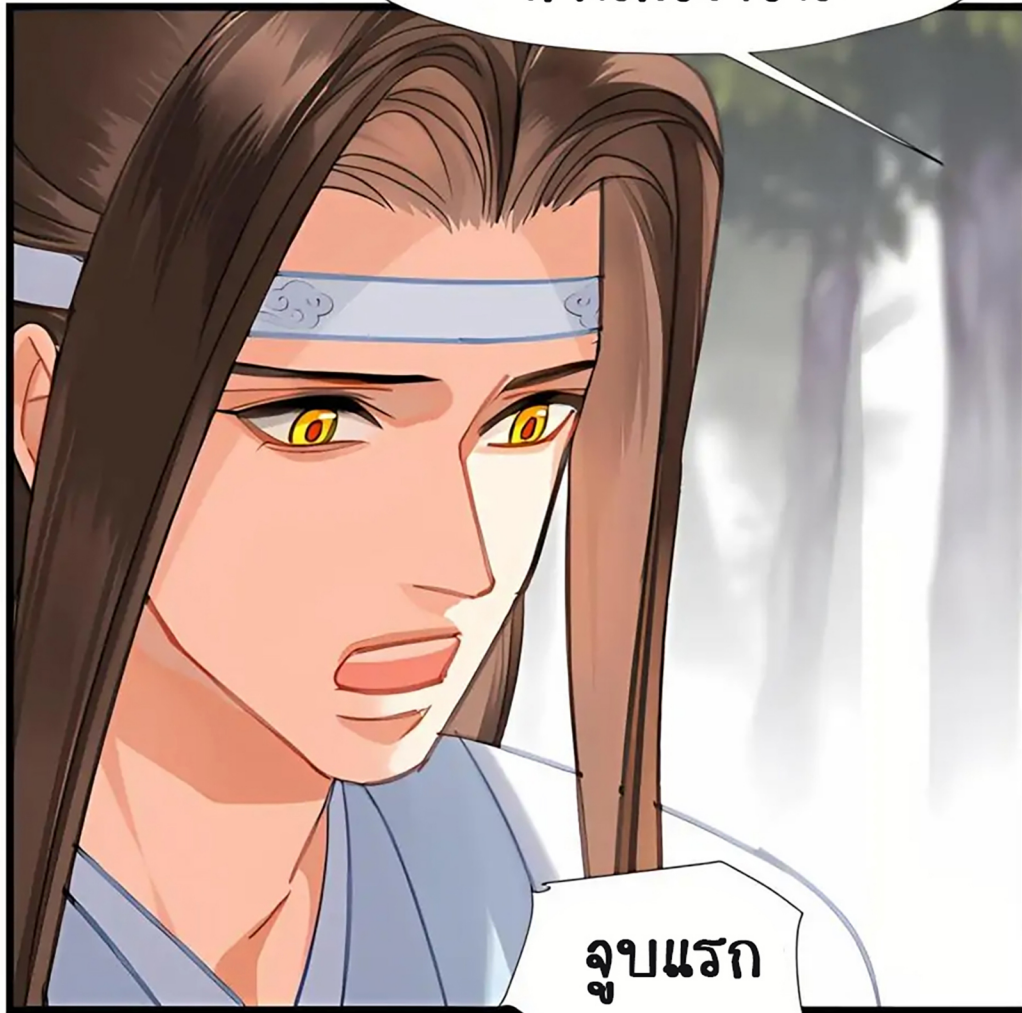
ผิดมาก

เอาเถอะ
เลิกว่ารุ่นได้แล้ว

เจ้าเคย
ดูบข้าตั้งนานแล้ว
ข้าดีใจมากเลยนะ

นั่นเป็นจูบแรกของข้า
เสียวนะยินดีด้วย
หานกวงจวิน

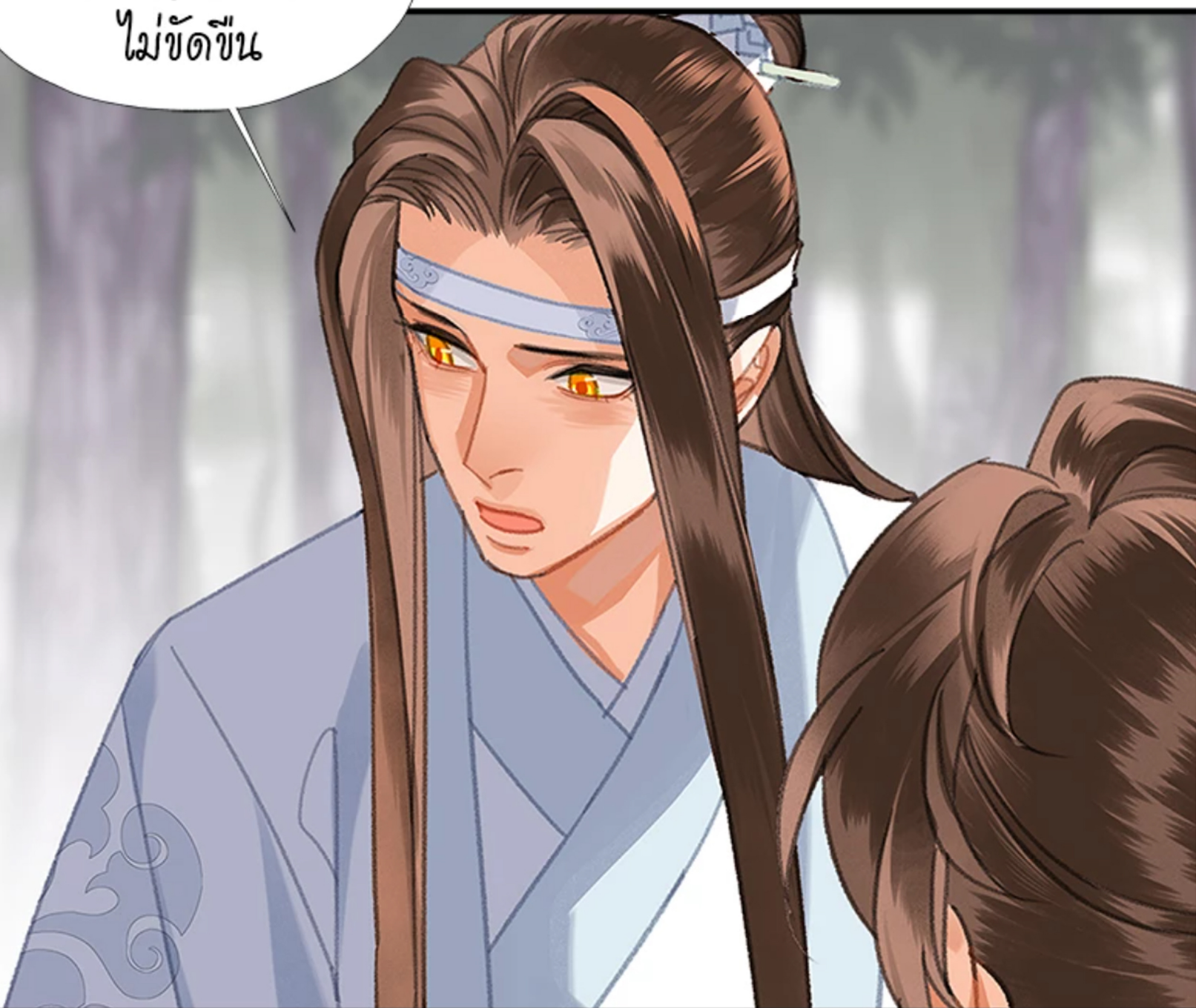

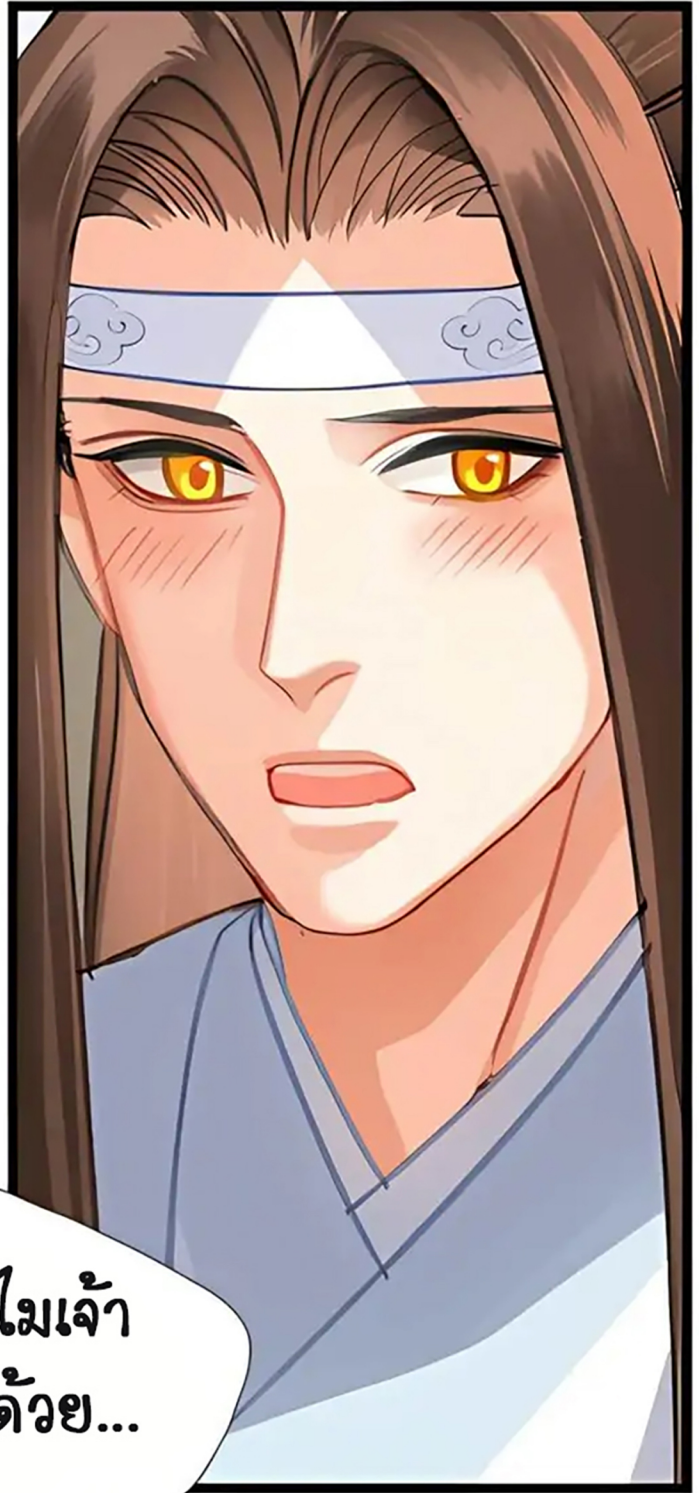
ก็ไฉน่ะสิ
เจ้าคิดว่าไฉล่ะ

แล้วทำไม ตอนนั้น
เจ้าถึง...ถึง

ข้าทำไม

เจ้า...
ไม่รู้ว่าอีกฝ่ายเป็น
ใครแท้ๆ แต่กอด
ไม่ขัดขืน

แล้วจากนั้น ทำไมเจ้า
ต้องพูดแบบนั้นด้วย...

ข้าจะมันโชกโชก
อยู่แล้ว

วุ่นวายกันอยู่ตั้งนาน

ฮ่าๆๆ

ที่จริงแล้ว
ตอนนั้นที่เจ้าโกธ
เพราะคิดว่าข้าเคยจูบคนอื่น
จริงๆ นะรี?

หลานจ้านเจ้าสี่ป้อ
หรือเปล่าเนี่ย ข้าพูดไว้สาระ
ไปอย่างนั้นเองเจ้าก็เชื่อด้วย

มีแต่คนคร่ำครืออย่างเจ้า
เท่านั้นแหละที่จะเชื่อ ช่าๆๆๆ

